

අධ්‍යක්ෂණය රුවන් දි විකේරා

DEAR අධ්‍යයන ගොනුව
CHILDREN
SINCERELY

RWANDA-SRI LANKA COLLABORATION

stages
theatre
group

සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි. ප්‍රකාශකයාගේ ලිඛිත අවසරයෙන් තොරව මෙම ප්‍රකාශනයේ කිසිදු කොටසක් හැවත සකස් කිරීම හෝ වෙනත් පිටකවරයකින් පළ කිරීම හෝ ප්‍රකාශයට පත් කර ඇති තත්වයෙන් හෝ තත්වයට වඩා වෙනස් ආකාරයකින් ප්‍රකාශයට පත් කිරීම හෝ සපුරා තහනම්.

අධ්‍යයන ගොනුව

DCS රුවන්ඩා - ශ්‍රී ලංකා සහයෝගීත්ව නිර්මාණය

පළමු ප්‍රකාශනය (අන්තර්ජාල/ e - ප්‍රකාශන) 2020

© 2020 ස්වේඡස් නාට්‍ය කණ්ඩායම

ISBN 978-624-5487-38-7

DEAR අධ්‍යයන ගොනුව
CHILDREN
SINCERELY
RWANDA-SRI LANKA COLLABORATION

අධ්‍යක්ෂණය රුවන්ති ද වික්‍රෝ

ස්වේච්ඡා භාග්‍ය කණ්ඩායමේ ඉදිරිපත් කිරීමක්.

මංගල දර්ශනය

උඩුමුන්ටු මනුෂ්‍යත්වයේ කලා උළෙල - 2015 ජූලි

රුවන්ඩාවේ කිගාලි නුවර ජෙනොසයිඩ් අනුස්මරණ කේන්ද්‍රයේදී.

සහයෝගීත්වය

ස්වේච්ඡා භාග්‍ය කණ්ඩායම, ශ්‍රී ලංකාව

මණරිකා, රුවන්ඩාව

යුසුගලි පදනම, ශ්‍රී ලංකාව

රුවන්ඩාවේ ශ්‍රී ලාංකික ප්‍රජාව

ශ්‍රී ලංකාවේ සුඛ පතන්නන්

කණ්ඩායම් දෙකක්. ඉතිහාසයන් දෙකක්. එක නාට්‍යයක්...

අරලක්ෂිට...

ප්‍රදීපිට...

වේදිකාව කියන්නේ හරි පුදුම
 ලෝකයක්. සාමාන්‍ය ලෝකයේ දී පුද්ගලය-
 න්ට තියෙන්නේ චිකිතෙකට වෙනස් සමාජමය,
 දේශපාලනමය, භාෂාමය, සංස්කෘතිකමය අනන්‍යතා. ඒත්
 වේදිකාව කියන ලෝකයේ දී ඒ අනන්‍යතා තවදුරටත් වලංගු
 වෙන්නේ නෑ. ඔබට පුලුවන් මං වෙන්න. මට පුලුවන් ඔබ වෙන්න.
DEAR CHILDREN SINCERELY රුවන්ඩා - ශ්‍රී ලංකා සහ
 යෝගීන්ව භාට්‍ය චිහෙම අනන්‍යතා අතික්‍රමණය කළ භාට්‍ය නිර්මාණයක්.

මේ භාට්‍ය රුවන්ඩාවේ හා ශ්‍රී ලංකාවේ නලු කණ්ඩායම් දෙකක සහ-
 යෝගීන්වයෙන් දෙරටේ ඉතිහාසය අතර කෙරෙන පර්යේෂණාත්මක
 භාට්‍යමය සංවාදයක්.

ඒ නිසා මේ අධ්‍යයන සංග්‍රහය මූලිකත්වය දෙන්නේ මෙම භාට්‍යයේ
 සුවිශේෂත්වය වන සහයෝගීත්වය යන සාධකයට. මේ සඳහා සහයෝගී
 කරගන්නේ රටවල් දෙකක නලු කණ්ඩායම් දෙකක් පමණක් නොවේ, ඒ
 රටවල් දෙකේ ඉතිහාස දෙකත් සහයෝගීත්වයෙන් යා කෙරෙනවා. මේ
 භාට්‍යයෙන් දෙරටේම 1930 සිට 1990 දක්වා දැක ගත හැක ඉතිහාසය පිළිබඳ
 සමාජ-දේශපාලනික හා සංස්කෘතික සමාන්තර කියවීමක් සිදුවෙනවා.

කණ්ඩායම් දෙකක්. ඉතිහාස දෙකක්. එක භාට්‍යයක්...

මේ අධ්‍යයන සංග්‍රහයෙන් සාකච්ඡා කරන්නේ මින් පෙර නොහඳුනන,
 පිටස්තර කණ්ඩායම් දෙකක්, හොඳන්නා ඉතිහාසයන් දෙකක් වෙත සමීප
 වෙමින් එක් භාට්‍යයක් නිර්මාණය කිරීමේ චාරිකාව පිළිබඳවයි... එම
 චාරිකාවේ දී ඔවුන් මුහුණ පෑ අභියෝග හා ඊට ගත් විකල්පයන් පිළිබඳවයි.
 එක භාට්‍යයක් නිර්මාණය කිරීමෙන් තීව්‍ර වූ පුද්ගල සම්බන්ධතාව පිළිබඳ-
 වයි...

සංස්කෘතීන් දෙකක කණ්ඩායම් දෙකක් ජීවිතය හා කලාව එකට ගලපමින්
 එක් අරමුණක් වෙනුවෙන් ක්‍රමයෙන් හැඩගැහැණූ ආකාරය පිළිබඳ
 කුතුහලයක් ඇති ඕනෑම අයෙක්ට මෙම අධ්‍යයන සංග්‍රහය සහය වනු ඇති
 බව අපගේ විශ්වාසයයි.

අධ්‍යයන ගොනුව

හැඳින්වීම

1

නාට්‍යය හැඳින්වීම

- නාට්‍යයේ ජවනිකා පෙළගැස්ම
- නාට්‍යයේ දර්ශන ඉතිහාසය
- නළු කැළ

2

කණ්ඩායම් දෙකක්

- රූ වන්ති සහ හෝප්
- රටවල් දෙකක පර්යේෂණ
- රටවල් දෙකක පුහුණුවීම්
- කණ්ඩායම් දෙකේ හමුවීම

3

ඉතිහාසයන් දෙකක්

- D.C.S සම්මුඛ සාකච්ඡා
- ඉතිහාසයන් දෙක විකට ගෙතීම
- පළමු කතාන්දරය - දශක හතක් ගැඹුරින්
- ඉතිහාස දෙක අත්විඳීම
- ඉතිහාසය ජවනිකාවක් ලෙස

4

එක නාට්‍යයක්

- වෘන්දමය ස්වභාවය
- නාට්‍යයේ සම්තුලිතතාවය
- වාදක ළබේ දාගත් කතානොකළ

පටුන

● DCS (රජවන්ඩා - ශ්‍රී ලංකා සහයෝගීත්වය)

කිහාලි, උඩුමුත්ටු කල උළෙලේ දී සිය මංගල දර්ශනය ආරම්භ කරමින්... (2015)

නාට්‍යය හැඳින්වීම

DCS රැවන්ඩා - ශ්‍රී ලංකා සහයෝගීත්ව නාට්‍යය

රැවන්ඩාවේ හා ශ්‍රී ලංකාවේ 1930 - 1990 දක්වා දශක හතක ඉතිහාසය හෙවත් දෙරටේම යටත් විජිත හා පශ්චාත් යටත් විජිත කාලවකවානු පිළිබඳ සමාන්තර කියවීමක් කෙරෙන පර්යේෂණාත්මක නාට්‍ය නිර්මාණයක්.

මෙය ශ්‍රී ලංකා ස්වේච්ඡා නාට්‍ය කණ්ඩායමේ නිෂ්පාදනයක්. රැවන්ඩා ද විකේරාගේ අධ්‍යක්ෂණයක්. මෙම නාට්‍යය ඩිවයිසිව් ආකෘතියෙන් ගොඩනැගුණු වෘත්තීය රංගයක්.

මේ නාට්‍ය සඳහා සහයෝගීත්වය දක්වන්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ ස්වේච්ඡා නාට්‍ය කණ්ඩායම සහ රැවන්ඩාවේ මණ්ඩල නාට්‍ය කණ්ඩායමයි. මේ සඳහා රැවන්ඩා කලාකරුවන් 5 දෙනෙක් සහ ශ්‍රී ලංකා කලාකරුවන් 8 දෙනෙක් සහයෝගීත්වය ලබා දෙනවා.

මේ නාට්‍යය ස්වේච්ඡා නාට්‍ය කණ්ඩායම විසින් 2015 දී **"Dear Children" Sincerely...** නමින් ආරම්භ කළ පර්යේෂණ ව්‍යාපෘතියක කොටසක්. **DCS** ව්‍යාපෘතිය 1930 දශකයේ උපන් වැඩිහිටි පරම්පරාවේ අත්දැකීම් හා මතකයන් එක් රැස් කර, ඒවා කතාන්තර ස්වරූපයෙන් හෝ සජීවී ප්‍රාසංගික නිර්මාණ ලෙස තරුණ පරම්පරාව වෙත ගෙන යනවා. මේ නාට්‍ය සඳහා පාදක කරගන්නේ එම ව්‍යාපෘතියට අනුව රැවන්ඩාවේ හා ශ්‍රී ලංකාවේ වැඩිහිටි පරම්පරාවේ සම්මුඛ සාකච්ඡා ය.

මේ නාට්‍ය නිර්මාණය වූයේ දින හයක සහයෝගීත්වයකින්. මෙහි මංගල දර්ශනය සිදුවූයේ 2015 දී රැවන්ඩාවේ කිහාලි නුවර පැවති උඩුමුන්ටු කලා උළෙලේ දී ය. මෙහි සුවිශේෂත්වය වන්නේ මේ නාට්‍යයේ පළමු ප්‍රදර්ශනයම එම උළෙලේ ආරම්භක කලා නිර්මාණය වීමයි.

නාට්‍යයේ ජවනිකා පෙළගැස්ම

DCS රැවණ්ඩා - ශ්‍රී ලංකා සහයෝගීත්ව
නාට්‍යය ජවනිකා ත්‍රිත්වයකින් සමන්විතයි.

ජවනිකාව 1 දැන 7ක් ගැඹුරින්

ජවනිකාව 2 විවාහය, ලිංගිකත්වය හා ආදරය

ජවනිකාව 3 යටිකුරු වූ දේශයක්

ද ශ ක 7 ක් ගැ මු රි න්

මේ ජවනිකාව ද ශ ක 07ක් තුළ (1930 - 1990) රුවන්ඩාවේ හා ශ්‍රී ලංකාවේ ගමන් මග සංකේතාත්මක ව නිරූපණය කරනවා. ද ශ කයෙන් ද ශ කයට දෙරටේ අත්දැකීමක්වලින් තෝරාගත් වඩාත්ම සුවිශේෂී වේනිහාසික සංධිස්ථාන 7ක් මෙහි දී සංකේතවත් කරනවා. මේ ජවනිකාවේ දී මේ සිදුවීම් හත එක කතාන්දරයක් ලෙස ගොනා තිබෙනවා.

ජවනිකාව 1

විවාහය , ලිංගිකත්වය හා ආදරය

මෙම ජවනිකාව ආදරය, ලිංගිකත්වය හා විවාහය සම්බන්ධයෙන් රැවණ්ඩාවේ හා ශ්‍රී ලංකාවේ 1930 දශකයේ උපන් පරම්පරාවේ අත්දැකීම්, මතකයන් හා දෘෂ්ටිවාද පිළිබඳ කෙරෙන සමාජික සංස්කෘතික කියවීමකි.

ජවනිකාව 2

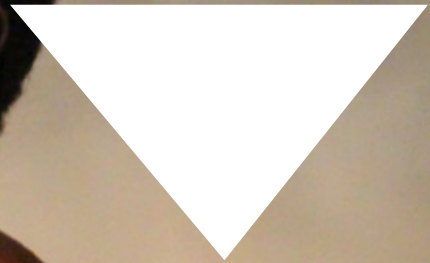

යටිකුරු වූ දේශයක්

මේ ජවනිකාවෙන්
සංඛේතවත් කරන්නේ
දෙරටම තම ඉතිහාසයේ
ගමන් මග දී පහුකළ
අතිශය බියකරු අඳුරුම
කාලවකවානු පිළිබඳවයි.

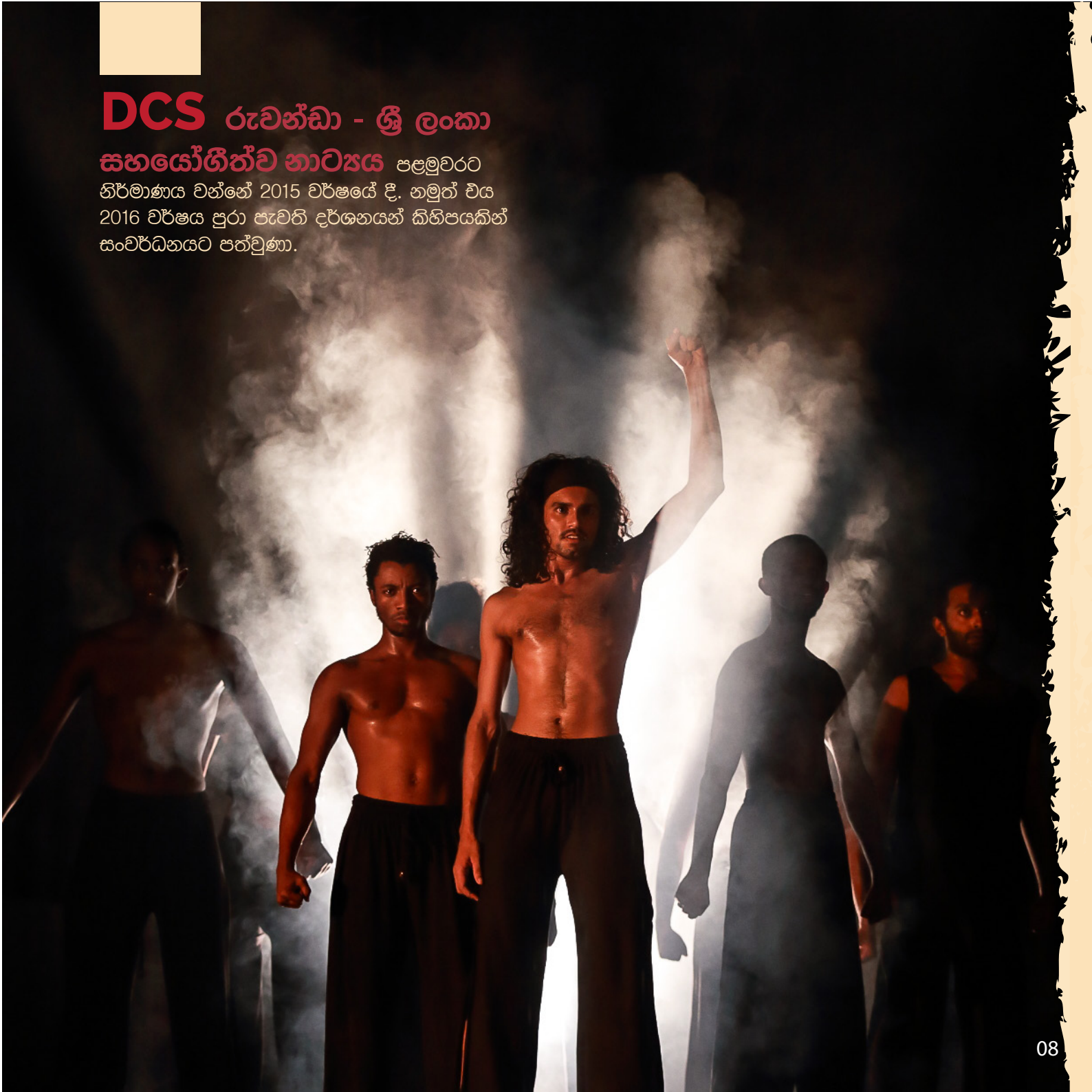
ජවනිකාව 3

DCS රැවන්ඩා - ශ්‍රී ලංකා

සහයෝගීත්ව නාට්‍යය පළමුවරට

නිර්මාණය වන්නේ 2015 වර්ෂයේ දී. නමුත් එය 2016 වර්ෂය පුරා පැවති දර්ශනයන් කිහිපයකින් සංවර්ධනයට පත්වුණා.

නා ට්‍රස්ට් දුර්ගන
ඉතිහාසය

මංගල දර්ශනය
 උඩුමුන්ටු මනුෂ්‍යත්වයේ කලා උළෙල
බිහාලි, රුවන්ඩා,
ජූලි 2015

ශ්‍රී ලංකා සංචාරය කොළඹ,
ජනවාරි 2016

ඉන්දියානු සංචාරය NSD නාට්‍ය උළෙල
 18 වන භාරත් රංග් මහෝත්සවී
තව දිල්ලිය, ඉන්දියාව.

පෙබරවාරි 2016

NSD සමාජීය උළෙල
ජම්බු කාෂමීර, ඉන්දියාව.

පෙබරවාරි 2016

NSD සමාජීය උළෙල
කේරළ, ඉන්දියාව.

පෙබරවාරි 2016

මෙන්නා කලා උළෙල
මුම්බායි, ඉන්දියාව.

ජූලි 2016

හැඬී කැපී

මෙම නිෂ්පාදනය හැඬවන් 12 දෙනෙකු සමඟ 2015 වර්ෂයේදී මූලික ව නිර්මාණය වූ අතර පසුව 2016 වර්ෂයේදී විකතු වූ හැඬවන් සමඟ පරිසමාප්ත විය.

2015 වසරේ රංග වෘත්තීය

රැවන්ඩා කණ්ඩායම

ඇලෙක්සියා මුපෙන්ඩේ
ඇන්ඩ් ලෙඩ්
මුන්ගෙශ්ලී ඉනසන්ට්
අබ්දුල් මුජාම්බෙරේ
ක්ලෝඩියා ශිම්වා

ශ්‍රී ලංකා කණ්ඩායම

නිල්මිජි බුවනෙක
ප්‍රදීප් ගුණරත්න
අකලංක ප්‍රනාශ්වර
ප්‍රමීල සමරකෝන්
සංජීව උපේන්ද්‍ර
පෙමන්ති ප්‍රනාන්දු
ජයම්පති ගුරුගේ

2016 වසරේ රංග වෘත්තීය

රැවන්ඩා කණ්ඩායම

ඇලෙක්සියා මුපෙන්ඩේ
ඇන්ඩ් ලෙඩ්
මුන්ගෙශ්ලී ඉනසන්ට්
අබ්දුල් මුජාම්බෙරේ
ක්ලෝඩියා ශිම්වා

ශ්‍රී ලංකා කණ්ඩායම

ප්‍රදීප් ගුණරත්න
අකලංක ප්‍රනාශ්වර
ප්‍රමීල සමරකෝන්
සංජීව උපේන්ද්‍ර
පෙමන්ති ප්‍රනාන්දු
ජයම්පති ගුරුගේ
නිපුනි ශාරදා
රුවීන් ද සිල්වා
අරුත් වැලැන්දැවේ-ප්‍රේමතිලක
ගෙනාන් ඛිලෝක්
බිම්සර හතරසිංහ

DCS රුවන්ඩා - ශ්‍රී ලංකා සහයෝගීත්ව නාට්‍ය ශ්‍රී ලංකාවේ ස්වේච්ඡා නාට්‍ය කණ්ඩායමේ කලාකරුවන් 8 දෙනෙක් හා රුවන්ඩාවේ මණ්ඩල නාට්‍ය කණ්ඩායමේ කලාකරුවන් 5 දෙනෙකුගේ සහයෝගීත්වයක ප්‍රථිපලයක්. මේ පරිච්ඡේදයෙන් සාකච්ඡා කරන්නේ මේ කණ්ඩායම් දෙක එක් කිරීමේ ක්‍රියාවලියේදී ඔවුන් අත්විඳි අභියෝග පිළිබඳවයි...

කණ්ඩායම් දෙකක්

“මං ශ්‍රී ලංකාව කියලා රටක් මේ විශ්වයේ තියෙනවාද කියලාවත් දැනන් හිටියේ නෑ... (හිනාවෙමින්).”

ක්ලෝඩිය ශ්‍රීමාව

DCS රංගන ශිල්පී (රුවන්ඩාව)

අලුත් භාට්‍යයට සම්බන්ධ වෙන්නේ දුරස් කණ්ඩායම් දෙකක්. දේශ සීමාවෙන් වහා අප්‍රිකානු මහද්වීපයේ හා ආසියානු මහද්වීපයේ රටවල් දෙකක්. රුවන්ඩාව හා ශ්‍රී ලංකාව එකට නිර්මාණයක දී හමුවන පළමු අවස්ථාව මෙයයි...

“රුවන්ඩාව කියලා රටක් එක්ක නාවිටියක් කරන්න වෙනවා කියලා දැනගත්ත ගමන් අපි මුලින්ම කරේ ලෝක සිතියමේ රුවන්ඩාව හොයපු එක... පස්සේ දැනගත්තා මේක අප්‍රිකානු රටක් කියලා... ඒත් මං කවදාවත් කලු ජාතිකයෙක් හැඳුනින් දැකලා තිබුණේ නෑ.”

අකලංක ප්‍රභාෂ්වර

DCS රංගන ශිල්පී (ශ්‍රී ලංකාව)

ආරම්භයේදී, කණ්ඩායම් දෙකේ කිසිම කෙනෙකුට පුද්ගලයන් වශයෙන් අනෙක් කණ්ඩායම පිළිබඳ අදහසක් තිබුණේ නෑ. කොටින්ම, කණ්ඩායම් දෙකෙන් බොහෝ දෙනෙක් අනෙක් රට පිළිබඳ දැනගත් පළමු අවස්ථාව මෙයයි. නමුත් කිසි දිනෙක දැක නැති රටක් ගැන, කිසි දිනෙක හැඳුනින් දැක නැති කණ්ඩායම් දෙකක් එකට භාට්‍යයක් කරනවා. කෙසේ වෙතත්, මේ කණ්ඩායම් දෙකේ හමුවීමට අධිකාරම තැබුවේ කලාකාරිනියන් දෙදෙනෙකුගේ සරළ කතාබහක්.

රැකියාව

සි

රැකියාව ද ඒකේරා
නිර්මාණ අධ්‍යයනය
(සිව්වේස් නාට්‍ය කණ්ඩායම)

හෝල්

හෝල් අසේඩා
නිර්මාණ අධ්‍යක්ෂ

(මණරිකා ප්‍රසාංගික කලා සහ මාධ්‍ය ආයතනය)

රුවන්ති සහ හෝප්

මෙම නාට්‍ය ව්‍යාපෘතියට වසරක් සපිරීමට මන්නෙන් විය රටවල් තුනක හා නගර 6ක ප්‍රදර්ශනය කෙරුණා. කෙසේ වෙතත් මේ ගමන පටන් ගත්තේ ඉතාම අස්ථාවර අදහසකින්...

2015 වර්ෂයේ ජනවාරි මාසයේ දී ස්ටේජස් නාට්‍ය කණ්ඩායමේ, නිර්මාණ අධ්‍යක්ෂ රුවන්ති දි විකේරා සහ මණ්‍රිකා ප්‍රසාංගික කලා ආයතනයේ නිර්මාණ අධ්‍යක්ෂ අසේඩා හෝප් අයිර්ලන්තයේ දී අලුතින් ම ආරම්භ කරන **ARIADNE** ව්‍යාපෘතිය වෙනුවෙන් පැවති කාන්තා කලාකරුවන්ගේ හමුවීමක දී මුණගැසුණා. මෙම පළමු හමුවීමෙන්ම වැඩුණු ක්ෂණික හා ශක්තිමත් මිත්‍රත්වයෙන්, ශ්‍රී ලංකාවේ ආරම්භ කිරීමට නියමිත ව තිබූ **DCS** ව්‍යාපෘතිය රුවන්ඩාවේ ආරම්භ කරන්න තීරණය වුණා. ඒ අනුව රටවල් දෙකම 1930 දශකයේ උපන් වැඩිහිටියන් හා සම්මුඛ සාකච්ඡා කිරීමට හා ඒ ඇසුරින් නාට්‍ය කණ්ඩායම් දෙකේ ම සහයෝගීත්වයෙන් නාට්‍ය නිර්මාණයක් කිරීමට වකඟ වුණා.

හෝප් අසේඩාට සැලැස්මක් තිබුණා ඒ ශ්‍රීක්ෂම කාලයේ දී රුවන්ඩාවේ කලා උළෙලක් පවත්වන්න. විය නමින් උඩුමුන්ටු මනුෂ්‍යත්වයේ කලා උළෙල. රුවන්ඩාව සහ ශ්‍රී ලංකා එක් ව නිර්මාණය කිරීමට බලාපොරොත්තු වන මේ නව සහයෝගීත්ව නාට්‍යයෙන්ම මේ උළෙල ආරම්භ කිරීමටයි සැලැස්ම සකසමින් තිබුණේ.

මේ සැලසුම කෙරෙන විට නාට්‍ය කණ්ඩායම් දෙකටම මේ හීනය හැඩෙන කරගැනීමට ආර්ථික වටපිටාවක් තිබුණේ නෑ. සම්මුඛ සාකච්ඡා පවත්වා තිබුණේ නෑ. මේ සහයෝගීත්ව නාට්‍යයේ ස්වරූපය පිළිබඳ අදහසක් තිබුණේ නෑ. කලාකරුවන් කීදෙනෙක් මේ කර්තව්‍යයට සහයෝග කරගන්නාවාද කියලාවත් අදහසක් තිබුණේ නෑ.

රටවල් දෙකක පර්යේෂණ...

මේ අභියෝගාත්මක ක්‍රියාවලියේ ආරම්භය සිදුවූයේ කිලෝ මීටර 5,610ක දුර ඉඳලා, එක කණ්ඩායමක් කොළඹ, අනික් කණ්ඩායම කිගාලි නුවර. මෙහි පළමු පියවර විදිහට **DCS** පර්යේෂණ ව්‍යාපෘතිය දෙරටේම ආරම්භ කරමින් 1930 දශකයේ උපන් වැඩිහිටියන් සමඟ සම්මුඛ සාකච්ඡා පැවැත්වූවා. පසු ව, දෙපාර්ශවයම තම තමන්ගේ දේශයේ වැඩිහිටියන්ගේ මතකයන් හුවමාරු කරගත්තා. ශ්‍රී ලංකා **DCS** සම්මුඛ සාකච්ඡා අනුලේඛන රුවන්ඩාවටත්, රුවන්ඩාවේ **DCS** සම්මුඛ සාකච්ඡා අනුලේඛන ශ්‍රී ලංකාවටත් එවීවා. කණ්ඩායම් දෙකම ඒවා පරිශීලනය කරා.

රටවල් දෙකක පුහුණුවීම්...

කණ්ඩායම් දෙක එකට මුණගැසී මේ නාට්‍යය නිර්මාණය කිරීමට රුවන්ඩාවේ දී තිබුණේ දින හයක කෙටි කාලයක්. එතෙක් කණ්ඩායම් දෙක ගණුදෙනු කරේ ස්කයිප් තාක්ෂණය හරහා දුරස්ථ ව. ඔවුන් තම තමන්ගේ රටවල ඉතිහාසය හා **DCS** පර්යේෂණ සටහන් පිළිබඳ ස්කයිප් හරහා සාකච්ඡා කළා.

කෙසේ වෙතත්, මේ සාකච්ඡා හරහා මේ නාට්‍යයේ අන්තර්ගතය වින්හ වින්හම සංකීර්ණ වුණා. ඒ නිසා ස්කයිප් හරහා සාකච්ඡා කිරීමෙන් සහ දින හයක පුහුණුවකින් පමණක් මේ නාට්‍යය සංවර්ධනය කරන්න බැරි බව හැමෝටම තේරුම් ගියා. ඒ අනුව, මෙම ව්‍යාපෘතියේ පුරෝගාමීන් වූ නිසාම නිර්මාණාත්මක වගකීමේ වැඩි බරක් කරට ගත් ස්ටේෂස් නාට්‍ය කණ්ඩායම රුවන්ඩා සහ ශ්‍රී ලංකා **DCS** සම්මුඛ සාකච්ඡා විමර්ශනය කරමින් කොළඹ දී රුවන්ඩන් කණ්ඩායම නැති ව මූලික ඩිවයිසින් ක්‍රියාවලිය පටන් ගත්තා.

ජවනිකා සම්පූර්ණ කිරීමට සැලසුම් කර තිබුණේ රුවන්ඩාවේ දී කණ්ඩායම් දෙකම හමුවීමෙන් පසුවයි.

කණ්ඩායම් දෙකේ හ මු වී ම

අඩක්

නිර්මාණය කළ නාට්‍යයක්

සමගින් 2015 ජූලි මස ශ්‍රී ලංකා කණ්ඩායම රුවන්ඩාව බලා පිටත් වුණා. ඒ වන

විට මේ කණ්ඩායම දැනගෙන සිටියේ රුවන්ඩාවේ

පවත්වන ශ්‍රී ලාංකිකයෙකු වන රෝහිත් පීරිස්ගේ

නිවසේ ඔවුන්ට නවාතැන් ගන්නා බව පමණයි. නමුත්

රෝහිත් ව මින් පෙර කිසිම දිනෙක මේ කණ්ඩායම දැනගෙන

සිටියේ නෑ.

මේ කණ්ඩායම් දෙකට එකිනෙකාට හඳුනාගනිමින් ජාත්‍යන්තර

මට්ටමේ නාට්‍යයක් නිර්මාණය කිරීමට ලැබුණේ දින 6ක

කාලයක් පමණයි. සාමාන්‍යයෙන් දවස් 6ක් කියන්නේ මනු

ස්සයෙක්ට තවත් මනුස්සයෙක්ව අඳුනගන්න ලැබෙන ඉතා

සීමිත කාලයක්. නමුත් මේ කණ්ඩායම් දෙකට සිද්ධවෙන-

වා මේ සීමිත කාලය ඇතුලත එකිනෙකාට අඳුනගෙන

වෘන්දයක් විදිහට වැඩ කරන්න. මෙහිදී නලුවන්ට

විවිධ අභියෝගවලට මුහුණ දීමට සිදුවුණා

පුහුණු වීම් අවකාශය

රුවන්ඩාවට එනකොට ශ්‍රී ලාංකික කණ්ඩායමට වැටහුණා ඔවුන්ට පුහුණුවීම් අවකාශයක් නොමැති බව. මේ උඩුමුන්ටු කපා උළෙලේ පළමු උත්සවය නිසා උත්සව සංවිධායකයෝ ඒ වෙනකොටත් විවිධ අභියෝගවලට මුහුණ දෙමින් සිටියා. ඒ නිසාම නාට්‍ය කණ්ඩායමකට පුහුණුවීම් අවකාශයක් සොයාදීම ඔවුන්ට අමතර රාජකාරියක් වුණා.

නමුත් රංගකලාව කියන සෞන්දර්ය මාධ්‍යයට ඕනෑම අවකාශයකට අනුවර්තනය වෙන්න පුළුවන්. ඒ වගේම මේ වෘත්තීයත් පවතින තත්වයන්ට හා පරිසරයට හැඩගැසුණා. ඒ අනුව, වෘත්තීය ඔවුන්ට නවාතැන් සැලසූ රෝහින් පීරිස්ගේ නිවසේ සාලයේ බඩු ඉවත් කර රංග අවකාශයක් නිර්මාණය කරගත්තා.

භාෂාව

මේ කණ්ඩායම අතර විවිධ භාෂා 4ක් කතා කරන පිරිසක් හිටියා (සිංහල/ඉංග්‍රීසි/කින්නියා රුවන්ඩා/ප්‍රංශ). බහුතරයකගේ පළමු භාෂාව ඉංග්‍රීසි නොවේ. ඒ නිසා සන්නිවේදනයේ දී තරමක් ගැටලු මතු වුණා. එමෙන්ම එකිනෙකාගේ කථන ශෛලිය වටහා ගැනීම ද තරමක් අසීරු වුණා.

ඩිවයිසින්

ක්‍රියාවලිය

පිළිබඳ අත්දැකීම

ශ්‍රී ලංකා කණ්ඩායමේ බහුතරයක් ඩිවයිසින් ක්‍රියාවලියට ආධුනිකයි. නමුත් කොළඹ දී කළ පුහුණු වීම් නිසා ඩිවයිසින් ක්‍රියාවලිය පිළිබඳ යම් කිසි අදහසක් ශ්‍රී ලාංකික කණ්ඩායමට තිබුණා. නමුත් ආරම්භයේදී රුවන්ඩන් කණ්ඩායම මෙම නාට්‍යය ඩිවයිසින් කරන නාට්‍යයක් බවටත් දැනගෙන සිටියේ නෑ. ඒ තරමටම ඒ ක්‍රියාවලිය ඔවුන්ට සම්පූර්ණයෙන්ම අලුත් අත්දැකීමක්.

මුලින්ම මට වෙන්වේ මොකද්ද කියලා තේරුණේ නෑ. මං නිතාගෙන හිටියේ අපිට වෙන වෙනම

දෙබස් දෙයි කියලා. මේ නාට්‍යයේ ගොඩක් දේවල් රිසිකල් තියටර් දේවල්. ඒත් මං මීට කලින් ඒවා කරලා නෑ. මුලින්ම මම කරේ ශ්‍රී ලංකා කණ්ඩායම අනුකරණය කරපු එක. පස්සේ තමා මට ඒ ශාරීරික වලනවල අර්ථයන් තේරෙන පටන් ගත්තේ...”

- ක්ලෝඩියා ශිම්වා
DCS රංගන ශිල්පී (රුවන්ඩාව)

හැකියාවන් හා කුසලතාවන්

ස්ටේජස් නාට්‍ය කණ්ඩායමේ නළු පිරිසෙන් ප්‍රදීප් හැරෙන්න අනෙක් සියලු දෙනාම- සංජීව/ප්‍රමිල/තිල්මණි/අකලංක- කලක් තිස්සේ නාට්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ නියැලුණු නළුවන්. රුවන්ඩන් කණ්ඩායමේ සිටි ඉහසන්ටි සිනමාකරුවෙක්. අඩ්දුල් නර්තන ශිල්පියෙක්. ඇලෙක්ස් මෝස්තර නිරූපිතාවක්. ඇන්ඩ් ගායකයෙක්. ක්ලෝඩියා යෝගා ගුරුවරියක්. නමුත් මේ රුවන්ඩන් නාට්‍ය කණ්ඩායම ජානවලින්ම ශරීර ශක්තිය උරුම කරගත් අය. ඒ නිසා දරාගැනීමේ ශක්තිය, ජවය හා වලනමය අභිනයන් අතින් රුවන්ඩා කණ්ඩායම ශ්‍රී ලංකා කණ්ඩායමට ඉහළින් සිටියා.

මේ නිසා මේ කණ්ඩායමී දෙකේ ශක්‍යතාවන් එක නාට්‍ය ශෛලියක් වෙනුවෙන් ගලපාගන්නේ කෙසේද යන ගැටලුව මතු වුණා.

රුවන්ති දි විකේරා, DCS අධ්‍යක්ෂ ඒ කණ්ඩායමී දෙක පිළිබඳ පළ කළේ මෙවැනි අදහසක්...

“මේ මම අධ්‍යක්ෂකවරියක් විදියට මුහුණ දුන්න අභියෝගාත්මකම අවස්ථාවක් - ඒ වගේම ඉතාම සුක්ෂ්ම සහ අපූරු අවස්ථාවක්. රුවන්ඩා කණ්ඩායමට මම ඉක්මනට සමීප වුණා - ඔවුන්ගේ සැහැල්ලු බවෙන් සහ මෘදු බවෙන් මං බොහෝ දේ ඉගෙනගත්තා. මං ඉක්මනින් දැනගත්තා ඔවුන් ඉතාමත් දක්ෂ වුනත් ඔවුන්ට මේ පිළිබඳව පළපුරුද්දක් නැහැ කියලා - ගොඩක් මහන්සි වුනොත් වැඩේ අල්ලගන්න හැකියාව එයාලට තිබුණා. ඒත් මේ මහන්සි වීමේ අවශ්‍යතාවය එයාලට වැටහෙයි ද කියලා මට සැකයක් තිබුණා. එයාලා ගොඩක් සැහැල්ලුවෙන් ඉන්න අය කියලා පෙනී ගියා. ලංකාවේ කණ්ඩායම තුළ - එයාලගෙනුත් බොහෝ දෙනෙක් එක්ක මම වැඩ කරන්නේ පළවෙනි වතාවට නිසා මෙවැනි පීඩනයකට ඔවුන් කෙසේ මුහුණ දේව් ද යන්න පිළිබඳ ව මටත් පූර්ණ අදහසක් තිබුනේ නැහැ - ගොඩනැගෙමින් තිබුණු ආතතියක් හමුවේ අලුත් සංස්කෘතියකටත්, ජීවන ශෛලියකටත් අනුගත වීමේදී ඔවුන් තුළ යම් ඉවිභංගත්වයක් මං දැක්කා.”

- රුවන්ති දි විකේරා
DCS අධ්‍යක්ෂ
DCS වාර්තාව, 2015

අමතර වගකීම්

දින හයක කෙටි කාලයකදී පැය 12ක පුහුණු වීම් කාලයකට අමතර ව නළුවන් දෙපාර්ශවයටම විශාල බරක් පැටවුණා. පුහුණුවීම්වලින් අනතුරු ව, ශ්‍රී ලාංකීය කණ්ඩායම් නාට්‍යයේ සංගීතය, පසුතල හා රංග භාණ්ඩ, රංගවස්ත්‍ර නිර්මාණය වෙනුවෙන් කාලය කැපකළා. රුවන්ඩා කණ්ඩායම් කිගාලි නුවර උඩුමුත්ටු උත්සවය වෙනුවෙන් වෙනෙසුණා.

මේ කණ්ඩායම් දෙක අතර මෙවැනි ගැටලු බොහෝමයක් මතු වුණා. කොහොමද මේ කණ්ඩායම් දෙක එක්ක දින රිකිත් වෘත්ත නාට්‍යයක් කරන්නේ?

මේ කණ්ඩායම් දෙකට අඩක් අවසන් කර තිබූ නාට්‍යයක් නිර්මාණය කරනවාට අමතර ව සාර්ථක රංගයක් උදෙසා කණ්ඩායම් දෙකේ පුද්ගලික ආකල්ප හා ශරීරයන් එකතු කිරීමට වැඩි අවධානයක් හා කාලයක් කැප කිරීමට සිදු වුණා. විකල්ප වශයෙන් නළු කණ්ඩායම් එක් ව සෑම උද්‍රෂයකම යෝග්‍ය අභ්‍යාස හා වෘත්ත ගොඩනැගීමේ අභ්‍යාසවල යෙදුණා. මේ හරහා එකිනෙකාගේ ශරීරයන් පහසු වුණා. ඔවුන්ගේ ශරීරවලට හා ජවයට සම්බන්ධතාවක් ගෙන ඒමට හැකිවුණා. එකිනෙකා පිළිබඳ විශ්වාසයක් ඇති වුණා.

කෙසේ වෙතත් රුවන්ඩා දුටුවා, මේ සියලු අභියෝග මැඩගෙන මේ කණ්ඩායම් දෙක එකට වැඩෙන බව.

එක දවසක රූ හතට විතර අපි පැය 10ක පුහුණුවීමක් අවසන් කරලා හොඳින් ඇඳ පැළඳගෙන සැරසුණේ උළෙලේ සමාරම්භක උත්සවයට යන්නයි. මේ දවසේ තමයි මට වැටහුණේ සම්පූර්ණ නළු කණ්ඩායමේ ම කැපවීම මට හිමියි කියලා. එතන දී අපි කාලා බිලා සැහැල්ලුවෙන් කාලේ ගතකරමින් විනෝද වෙලා (ඒක ඉතාමත් අපුරු සමාරම්භක උත්සවයක්) ඒ උත්සවේ අවසානයේ මගේ කණ්ඩායම ආයෙත් වෑන් රථයේ නැගලා පුහුණුවීමට ගියා. එහි දී ඔවුන් අයෙත් සුපුරුදු ඇඳුම්වලට මාරු වෙලා රූ වෙනකල් වැඩ කළා. එකොලහ-ාමාරට වගේ ම. නැවතුණා. එයාලට ගොඩක් මහන්සි කියලා ම. දැනගෙන හිටියා, ඒ වගේම අපි දැන් මේ කරලා තිබුණු ටික ආයෙත් පාරක් කරොත් හැම දේම ඉක්මනින් අවශ්‍ය විදියට වෙයි කියලා ම. දැනගෙන හිටියා. .අපි දැන් මොකක් කළොත් හොඳයි කියලද හිතන්නේ? මෙතනින් නතර කරනව ද?, නැත්නම් තව එක පාරක් කරනවද?. ලංකාවේ අය උත්තර දෙන්නත් කලින් රුවන්ඩාවේ අය උත්තර දුන්නා - .අපි තව එක සැරයක් මේක කරමු.. මට මේක අපි ආපු ගමනේ ප්‍රබලම අවස්ථාවක්. කණ්ඩායම එකිනෙකා එක්ක කතා වෙලා වෙන්න අවශ්‍ය මොනවද කියලා තීරණය කරලා ඒවා කරන්න ගන්නා. ම. පැත්තකට වෙලා එයාලා දිනා බලාගෙන හිටියා.

- රුවන්ඩා ද විකේරා
DCS අධ්‍යක්ෂ
DCS වාර්තාව, 2015

● කණ්ඩායම් දෙක එක වන වෘත්තයක් ලෙස.

A photograph of two men in traditional attire. The man on the left is shirtless, wearing a blue sash and a necklace, holding a long staff. The man on the right is also shirtless, wearing a blue sash, and carrying a large, round, woven basket on his back. The background is dark with some vertical lines.

ඉතිහාසයන් දෙකක්

DCS රුවන්ඩා - ශ්‍රී ලංකා සහයෝගීත්ව නාට්‍යය 1930 සිට 1990 දක්වා කාලය තුළ රුවන්ඩාවේ හා ශ්‍රී ලංකාවේ ඉතිහාසයේ වාරිකාව එකට ගැටගසමින් කළ නාට්‍ය නිර්මාණයක්. මේ පරිච්ඡේදයේදී සාකච්ඡා කෙරෙන්නේ මේ ඉතිහාසයන් දෙක එකට අමුණමින් ජවනිකා නිර්මාණය කිරීමේ ක්‍රියාවලියේදී නාට්‍ය කණ්ඩායම පසුකළ කඩඉම් පිළිබඳවයි.

DCS සම්මුඛ සාකච්ඡා

DCS

රුවන්ඩා - ශ්‍රී ලංකා

සහයෝගීත්ව නාට්‍යය

මේ ඉතිහාසයන් දෙකට පිවිසීමට පටන්ගත්තේ **DCS** පර්යේෂණ ව්‍යාපෘතිය හරහා. මේ පර්යේෂණයට අනුව, 1930 සිට 1990 දක්වා කාලය තුළ තමන්ගේ රටේ ගමන්මග පිළිබඳ රුවන්ඩාවෙන් ශ්‍රී ලංකාවෙන් 1930 දශකයේ උපන් ජ්‍යෙෂ්ඨ පරම්පරාව සමඟ සම්මුඛ සාකච්ඡා පැවැත්වුණා.

DCS සම්මුඛ සාකච්ඡාවල

මේ පළමු අදියර සඳහා ශ්‍රී ලංකාවෙන් වැඩිහිටියන් 25

දෙනෙක් සහ රුවන්ඩාවෙන් වැඩිහිටියන් 17 දෙනෙක් සහභාගි වුණා. දෙපාර්ශවයෙන්ම වැඩිහිටියන් කිහිප දෙනෙක්ම නිර්නාමික ව මේ සාකච්ඡාවලට සහභාගි වීමට ඉල්ලීම් කලා. ඒ අතරින් බහුතරයක් රුවන්ඩා ජාතිකයන් තමන්ගේ අනන්‍යතාව හෙළි කරන්න කැමති වුණෝ හැ.

ශ්‍රී ලංකාවේ කළ සම්මුඛ සාකච්ඡාවලදී කිසිම වැඩිහිටියෙක් තමන්ගේ රටේ ඉතිහාසය පිළිබඳ මතකය ආවර්ජනය කිරීමට අකමැති වුණෝ හැ. නමුත් රුවන්ඩාවේ වැඩිහිටියන් ඒ පිළිබඳ කතා කිරීම පවා ප්‍රතික්ෂේප කර තිබුණා.

“සමහර වැඩිහිටියන් කැමති වුණේ නෑ අපිත් එක්ක එයාලාගේ අතීතය බෙදාගන්න...එයාලා මට කිව්වේ... තරුණයා..ඔයා දන්නේ නෑ අපි ගත කරපු කාලය..”

- මුන්සූර් ඉනොසන්ට්

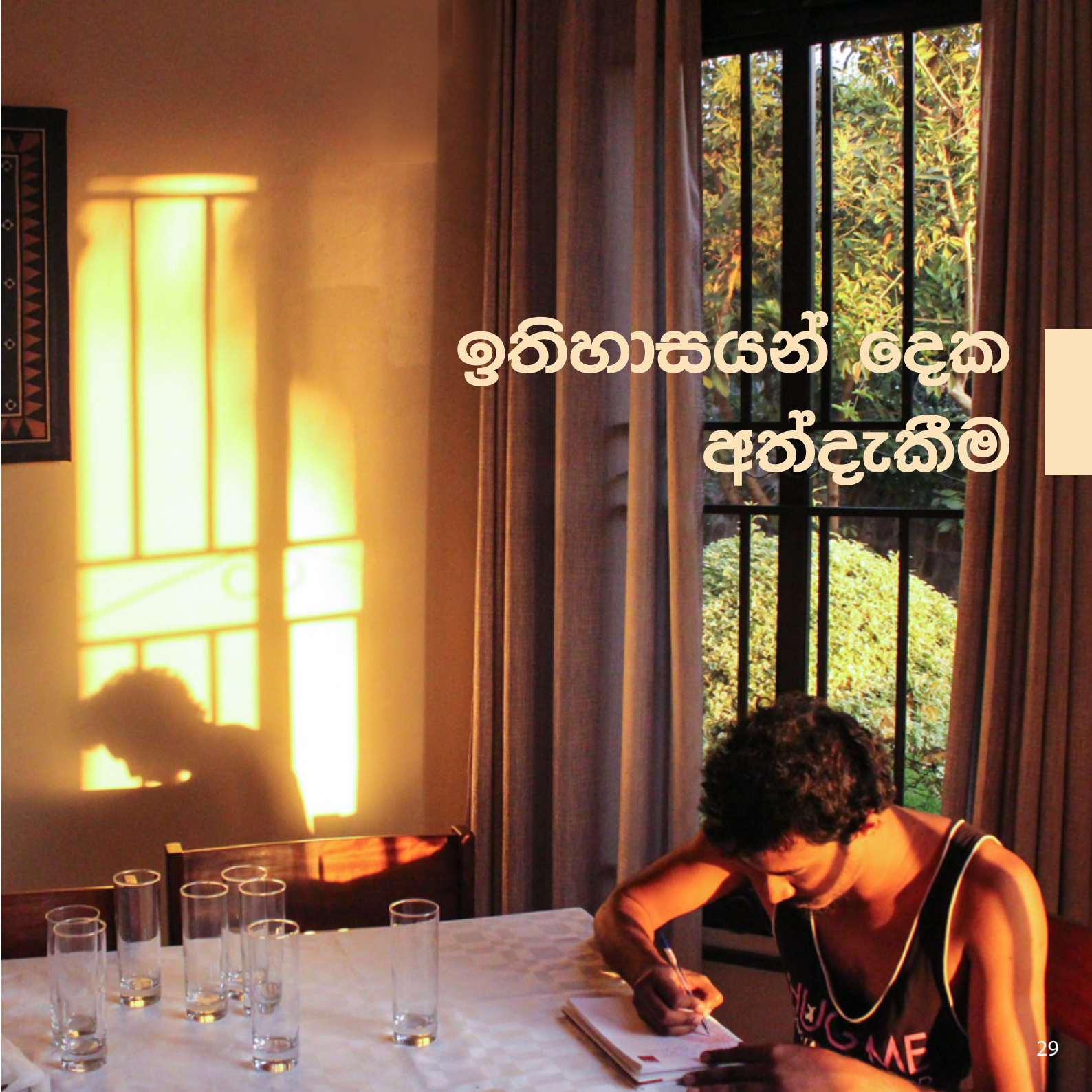
DCS පර්යේෂක හා රංගන ශිල්පී (රුවන්ඩාව)

ඉතිහාසයන් දෙක එකට ගෙතීම

මේ නාට්‍යයේ පළමු කතාන්දරය හෙවත් දශක 7ක් ගැඹුරින් ජවනිකාවේ දී රුවන්ඩාව හා ශ්‍රී ලංකාව 1930 සිට 1990 දක්වා කාලය තුළ දශකයෙන් දශකය පසුකළ ප්‍රධාන චේතිහාසික සංධිස්ථාන 7ක් දර්ශන 6ක් හරහා නිරූපණය කෙරෙනවා. මේ ජවනිකාවේ දර්ශනයෙන් දර්ශනය රුවන්ඩාවේ ඉතිහාසය වෙනත් ශ්‍රී ලංකාවේ ඉතිහාසය වෙනත් ගමන් කරනවා. මේ දර්ශන 6 ගෙතීම සඳහා දෙරටේ ඉතිහාසයේ නිමේෂයන් එකට ගෙතී ඇත්තේ මේ ආකාරයටයි.

<p>පළමුවන දර්ශනය 1930 දශකයේ රුවන්ඩාව - හැඳුනුම්පතේ කතාව - රුවන්ඩාව යටත් කරගෙන සිටි බෙල්ජියම් විසින් හුටු සහ ටුට්සි යන රුවන්ඩාවේ සමාජ පන්තීන් දෙක හඳුනා ගැනීමට හැඳුනුම් පත් නිර්මාණය කිරීම සහ බෙදා දීම.</p>	<p>හතරවන දර්ශනය 1960 දශකයේ රුවන්ඩාව - පිටුවහල් කිරීමේ කතාව - 1962 දී රුවන්ඩාවේ බහුතර කම්කරු පන්තිය වන හුටු ජාතිකයන් විසින් සුළුතර ධනවත් ටුට්සි ජාතිකයන් ව රටින් නෙරපීම.</p>
<p>දෙවන දර්ශනය 1940 දශකයේ ශ්‍රී ලංකාව - නිදහස ලැබීමේ කතාව 1948 දී ශ්‍රී ලංකාව බ්‍රිතාන්‍ය යටත් විජිතයෙන් නිදහස ලැබීම.</p>	<p>පස්වන දර්ශනය 1970 සහ 80 දශකයේ ශ්‍රී ලංකාව - තරුණ කැරලි පිළිබඳ කතාව 1971 දී සහ 1989 දී ශ්‍රී ලංකාවේ දරුණු රාජ්‍ය විරෝධී තරුණ කැරලි දෙකක් ඇතිවීම.</p>
<p>තුන්වන දර්ශනය 1950 දශකයේ ශ්‍රී ලංකාව - ස්වභාෂා "සිංහල පමණයි" පනතේ කතාව 1956 දී ස්වදේශික භාෂාවන් දෙකක් තිබියදී ශ්‍රී ලංකාවේ පරිපාලන/රාජ්‍ය භාෂාව බවට සිංහල භාෂාව පත්කිරීම.</p>	<p>හයවන දර්ශනය 1990 දශකයේ රුවන්ඩාව - වර්ගසංහාරයේ කතාව 1994 දී රුවන්ඩාවේ හුටු ජාතිකයන් විසින් ටුට්සි ජාතිකයන් මර්දනය කිරීම.</p>

ඉතිහාසයන් දෙක අත්දැකීම

රුවන්ඩාවේ හා ශ්‍රී ලංකාවේ ඉතිහාසයන් දෙක එකට ගෙනීමට ප්‍රවේශයක් වශයෙන් මුලින්ම දෙරටේ ඉතිහාස අතර ඇති සමාන-අසමානතා සොයන්න පටන් ගත්තා. ඒ සඳහා ඒ ඒ රටවල් අනෙක් රටක් එක්ක DCS සම්මුඛ සාකච්ඡා අනුලේඛන හුවමාරු කරගත්තා. මේ අනුලේඛන හා ඉතිහාසයන් දෙක පරිශීලනය කරන විට රුවන්ඩාව සහ ශ්‍රී ලංකාව භූගෝලීය වශයෙන් වෙනස් වුවත්, රටවල් දෙකම සමාන සමාජ දේශපාලනික තත්ත්වයන් පසුකර තිබෙන බව හඳුනාගත්තා. උදාහරණයක් වශයෙන්, රටවල් දෙකම යටත් විජිත රාජ්‍යයන්. (රුවන්ඩාව ජර්මනියට හා බෙල්ජියමට යටත්ව, ශ්‍රී ලංකාව පෘතුගාලයට, නෙදර්ලන්තය සහ බ්‍රිතාන්‍යයට යටත්ව.) රටවල් දෙකේම සිවිල් යුද්ධ සිදු වී තිබෙනවා. දරුණු සංභාරයන් සිදු වී තිබෙනවා. (රුවන්ඩාව හුටු සහ ටුට්සි ජනයා අතර, ලංකාව සිංහල හා දෙමළ ජාතීන් අතර.)

මේ සමානතා අතර විශාලතම අසමාන නැතිනම් දුරස්ථම අත්දැකීම වූයේ රුවන්ඩාව අත්විඳි ජෙනොසයිඩ් හෙවත් වර්ගසංහාරයයි. මේ නාට්‍යයෙන් දෙරටේ ඉතිහාසයේ අත්දැකීම් පිළිබඳ සාකච්ඡා කළත්, ශ්‍රී ලංකා නළු කණ්ඩායමේ බහුතරයක් තරුණයන් රුවන්ඩාවේ වර්ගසංහාරය පිළිබඳ දැන සිටියේ නෑ. අඩුම තරමේ ඒ වචනයවත් ඔවුන් මීට කලින් අසා තිබුණේ නෑ.

"මං රුවන්ඩාව පිළිබඳ මුකුත් දැනගෙන හිටියේ නෑ. මේ නාට්‍යයට සම්බන්ධ වුනාට පස්සේයි මං ජෙනොසයිඩ් කියන වචනය ඇහුවේ. අපි ජාතිවාදය අත්විඳිමින් තිබුණත්, වර්ගවාදය අත්විඳලා තිබුණේ නෑ."

ජයම්පති ගුරුගේ
DCS පර්යේෂක/අනුශාංග නිර්මාණ ශිල්පී
(ශ්‍රී ලංකාව)

තම රටේ ඉතිහාසය පුරාවට සමූල ඝාතන, කැරලි, උද්ඝෝෂණ, සිවිල් යුද්ධ අත්විඳ තිබූ ශ්‍රී ලාංකික නලු කණ්ඩායම රුවන්ඩාවේ සිදු වූ මේ අතිශය කාර සංහාරය අර්ථකතනය කරගෙන තිබුණේ තම රට අත්විඳ බියකරු අත්දැකීමෙන්මයි. නමුත් මේ අත්දැකීම් දෙකේ වෙනස හඳුනාගැනීමට වෑයම් කිරීම මේ ඉතිහාස දෙක යා කිරීමේදී අතිශය වැදගත් සාධකයක් වුණා.

මෙහි පළමු පියවරක් විදිහට මේ නළු කණ්ඩායම ශ්‍රී ලංකාවේ සිටම ජෙනොසයිඩ් නම් සංකල්පය හා අත්දැකීම් පැහැදිලි කර ගත්තා. ඒ සඳහා ශ්‍රී ලංකා කණ්ඩායම බොහෝ සංවාද කළා. රුවන්ඩාවේ මේ ඉතිහාසය පිළිබඳ ලියවුණු පොත්, නිර්මාණය වූ වාර්තා විග්‍රහයට හා ඒ කතාන්දරවලින් නිර්මාණය වූ කලා කෘති පරිශීලනය කරන්නට පටන්ගත්තා.

රුවන්ඩාවට යන විට මේ චේතනාසික සිදුවීම පිළිබඳ ව සැලකිය යුතු දැනුමක් ශ්‍රී ලංකා කණ්ඩායමට තිබුණා. නමුත් රුවන්ඩාවට පැමිණියාට පසු ඔවුන්ට වැටහුණා, රුවන්ඩා සන්දර්භය තුළ මේ පිළිබඳ දැනුම හා අත්දැකීමට ඇත්තේ වෙනස් ස්වරූපයක් බව.

"අපි රුවන්ඩාවේ ඉතිහාසය ගැන හොයද්දී අපිට හම්බවුණා. ජෙනොසයිඩ්, හුටු සහ ට්‍රිවිසි වගේ වචන....අපි උවමානවෙන් මේ වචන සින්ස් ඇතුළේ පාවිච්චි කරන්න පටන්ගත්තා කොළඹ අපි කරපු රිහසල්වලදී. ඒත් රුවන්ඩාවට ආවාට පස්සේ අපිට එහෙ අය කිව්වා ඒ වචන කියන්න එපා කියලා. ඒවා රුවන්ඩාවේදී තවදුරටත් නොකියන වචන කියලා"

- අකලංක ප්‍රහාස්වර
DCS රංගන ශිල්පී (ශ්‍රී ලංකාව)

DCS රුවන්ඩන් සම්මුඛ සාකච්ඡාවලදී බොහෝමයක් රුවන්ඩන් වැඩිහිටියන් මේ වර්ගසංහාරය පිළිබඳ කතා කරන්න කැමති වී තිබුණේ නෑ. මේ නාට්‍යයට සම්බන්ධ වූ රුවන්ඩන් කලාකරුවන් පවා ඒ සංවාදයට චිතරම් කැමත්තක් දැක්වූයේ නෑ. ඔවුන්ට මේ කාලය පිළිබඳ තිබුණේ අඳුරු මතකයක්.

ඒ අනුව, වේනිභාසික සිදුවීම පිළිබඳ දැනුමෙන් පමණක් මේ නාට්‍යය නිර්මාණය කිරීම කළ නොහැකි බව පෙනී ගියා. ඒ සඳහා එම සිද්ධිය සම්බන්ධයෙන් රුවන්ඩාවේ අත්දැකීම වෙත වෙනත් මාර්ගයකින් සම්පවීමට සිදු වුණා.

“ශ්‍රී ලංකා කණ්ඩායමට වර්ගසංහාරය කියන්නේ මොකක්ද කියන එක ගැන දැනුමක් තිබුණත්, දැනටමත් මේ කතා සහ මේ විෂය එක්ක හැඟීම්බර ව ගණුදෙනු කරන්න පටන්ගෙන තිබුණත්, වර්ගසංහාරය පිළිබඳ අත්දැකීමට ආවම කණ්ඩායම තුළ තිබුණු අත්දැකීම් අතර විශාල පරතරයක් තිබුණා. අපිට තිබුණු සීමිත කාලය ඇතුළේ - එක දිනට පැය 18ත් 20ත් අතර පුහුණුවීම් කරපු දවස් 6ක් ඇතුළේ, මේ හිඩැස යා කරන්න අපිට තිබුණු එකම විකල්පය තමයි එක දවසක පුහුණුවීම් නවත්තලා හැමෝම එකතු වෙලා ජෙනොසයිඩ් අනුස්මරණ කෞතුකාරාගයයේ කාලය ගත කිරීම. අපිට නාට්‍යයක් හදන්න තිබුණ පළියට මේක එහෙම හදිසියේ ඉක්මනට කරන්න පුළුවන් දෙයක් නෙවේ. ඉතින් අපි හොඳින් කාලය අරගෙන කෞතුකාගාරයේ ඇවිදලා ආයෙත් පුහුණුවීම්වලට ආවම අපිට දැනුණා පෙරට වඩා රුවන්ඩාවේ සිදුවීම තේරුම්ගන්න අපිට වඩා හොඳ හැකියාවක් දැන් ලැබිලා තියෙනවා කියලා.”

- රුවන්ති ද විකේරා
DCS අධ්‍යක්ෂ

ඉතිහාසය ජවනිකාවක් ලෙස

රිප්ලග් අතිශේෂය වූයේ මේ වර්ගසංහාරය කොහොමද වේදිකාවක නිරූපණය කරන්නේ කියන ගැටලුව. මෙය ඉතා බේදජනක සිදුවීමක් වීම සහ ඒ වන විට රූවන්ඩාව තුළ විය සම්බන්ධ ව ධනුල ව ප්‍රසිද්ධ කතිකාවක් හොතිබීම නිසා වම සිදුවීම ඒ ආකාරයෙන්ම ප්‍රතිනිර්මාණය කිරීම දුෂ්කර කාර්යයක් වුණා.

ඒ පිළිබඳ ශ්‍රී ලංකාව සහ රුවන්ඩා කණ්ඩායම සාකච්ඡා කළා. අවසානයේදී තීරණය වූයේ වර්ගසංභාරය කර පෙන්වීමට නොහැකි නම් විය නොපෙන්වා සිටීමටයි. ඒ වෙනුවට වෘත්තයේ විකල්පය වූයේ වර්ගසංභාරයේ අවසානය පෙන්වීමයි. ඒ අනුව, වර්ගසංභාරයේ නෂ්ටාවශේෂ වූ මියගිය රුවන්ඩන් ජාතිකයන්ගේ මෘතදේහ ඉවත් කරන අවස්ථාව දර්ශනයක් ලෙස සංවර්ධනය වුණා.

එක ආට්‍යයක්

DCS රුවන්ඩා - ශ්‍රී ලංකා

සහයෝගීත්ව නාට්‍යය පළමුවෙන්

රංගගත වූයේ 2015 වර්ෂයේ දී

රුවන්ඩාවේ කිගාලි නුවර, උඩුමුන්ටු

කලා උළෙලේ දීයි. මේ උළෙලෙන් මේ නාට්‍යයේ මූලික සහ-
යෝගීත්ව ව්‍යාපෘතිය අවසන් වුවත් මේ කලාකරුවන්ගේ ස-
හෝදරත්වය අවසන් වුණේ නෑ. මෙම නාට්‍යය 2016 වර්ෂයේ දී
ජාත්‍යන්තර වශයෙන් සංචාරය කෙරුණා. මේ කලාකරුවන්
එකිනාගේ ජීවිතවල විශාල අවකාශයක් අරගෙන තිබුණා. ශ්‍රී ලංකා
කණ්ඩායම වාර්ෂික ව උඩුමුන්ටු කලා උළෙලට සහභාගී වුණා.
ඔවුන් හැමවිටම නව සහයෝගීත්ව නිර්මාණයක් පිලිබඳ සිහින
දැක්කා.

මේ පරිච්ඡේදයෙන් සාකච්ඡා කරන්නේ එක නාට්‍යයකට විවැනි
ශක්තිමත් සබඳතාවක් ඇති කළ හැකි වුණේ කෙසේද යන කාරණා-
වයි. මෙම සම්බන්ධතාව කාරණා දෙකක් ඔස්සේ සාකච්ඡා

කෙරෙනවා. එයින් පළමුවැන්න, මේ

නාට්‍යයේ තිබූ වෘත්තමය ස්වභාවයයි.

දෙවැන්න, නාට්‍යයේ ජවනිකා තුනේ

සමතුලිතතාවයයි.

වෘත්තමය ස්වභාවය

මේ නාට්‍යය වෘත්ත රංගයකි. වෘත්තයක දී චිත්තනෙකාව හොඳින් හඳුනාගන්න සිද්ධ වෙනවා. චිත්තනෙකාගේ රිද්මයන්, හැකියාවන් අවබෝධ කරගන්න සිද්ධ වෙනවා. නාට්‍යයෙන් පිටත මේ කණ්ඩායම් දෙක රුවන්ඩන් ජාතිකයන් හා ශ්‍රී ලංකා ජාතිකයන් වුවත්, නාට්‍යයේ ඇතුළත මේ කණ්ඩායම් දෙකම එක වෘත්තයක් - **DCS** වෘත්තය. වෘත්තය ඇතුළත තවදුරටත් ඔවුන්ගේ පෞද්ගලික අනන්‍යතා වලට වුවුණේ නෑ.

මොහොතකට හෝ වෙනත් ඇඟක, වෙනත් අනන්‍යතාවක, වෙනත් තත්ත්වයක අත්දැකීමට හැකි වීම, ජීවත් වීමට ලැබීම හඳුනාගැනීමට පමණක් හමුවන දුර්ලභ අවස්ථාවකි. මේ නාට්‍යයේ ජවනිකා වරින් වර රුවන්ඩන් ඉතිහාසය හා ශ්‍රී ලංකාවේ ඉතිහාසය අතර හුවමාරු වෙනවා. සමහර විට ශ්‍රී ලාංකිකයෙක්ට රුවන්ඩන් ජාතිකයෙක් වෙන්න වෙනවා. රුවන්ඩන් ජාතිකයෙක්ට ශ්‍රී ලාංකිකයෙක් වෙන්න වෙනවා. මේ සඳහා නළුවන්ට රුවන්ඩන් ජාතිකයන් සහ ශ්‍රී ලාංකිකයන් ලෙස සිතීමට පටන් ගන්න සිද්ධ වුණා. ඒ ඒ වර්තන නිරූපණය කිරීම සඳහා ඔවුනොවුන් ඉතිහාසයේ ගමන්ගත අත්විඳි අත්දැකීම් තර්කානුකූල ව පමණක් නොව භාවමය වශයෙන් ද අර්ථකතනය කරගැනීමට සිදු වුණා.

ඒ අනුව, මේ නළු කණ්ඩායම් දෙකට අවස්ථාව හිමිවුණා දෙරටේ ම ඉතිහාසය පදනම් කරගෙන ප්‍රතිනිර්මාණය කළ නාටකීය තත්ත්වයක් මතින් ගමන් කරන්න. රටවල් දෙකේ වැඩිහිටි පරම්පරාවේ ජීවිත අත්දැකීන්. ඔවුනොවුන්ගේ මූලයන් මොනවාද? ඔවුනොවුන්ගේ අතීත පරම්පරාවේ ගමන මොකද්ද? ඔවුනොවුන්ගේ අනන්‍යතාව මොකද්ද?... ඔවුනොවුන් වර්තමානයේ සිටගෙන සිටින තැනට ඔවුනොවුන්ව ඔසවා තැබූ ඔවුන්ගේ රටේ ඉතිහාසයේ ගමන් මග මොකද්ද? මේ අවබෝධය චිත්තනෙකා අතර සම්බන්ධතාව තීව්‍ර කරා.

නාට්‍යයේ සමතුලිතතාවය

නාට්‍යයේ සමතුලිතතාවය
විභි සාර්ථකත්වය සඳහා
බලපෑ ආකාරය අව-
බෝධකර ගැනීමට
පළමුවෙන් නාට්‍යයේ
ජවනිකා ත්‍රිත්වය දෙස
සමීපව බලමු.

පළවෙනි අංකය

දශක හතක් ගැඹුරින්

මේ ජවනිකාව 1930 සිට 1990 දක්වා දශක හත තුළ රුවන්ඩාවෙන් ශ්‍රී ලංකාවෙන් සිදු වූ ඓතිහාසික සන්ධිස්ථාන 7ක් පිළිබඳ සාකච්ඡා කරනවා.

දර්ශනය 01

30 දශකයේ රුවන්ඩාව

හැඳුනුම්පතේ කතාව - 1930 වර්ෂයේ දී බෙල්ජියම් ජාතිකයන් විසින් හැඳුනුම් පත් ලබා දීමේ ක්‍රියාවලියක් හරහා හුටු සහ ටුට්සි සමාජ පන්ති අන්තරායතන ස්ථිර ජාතිකත්ව අන්තරායතනත්වයක් බවට පත් කරනු ලැබීම සහ හුටු සහ ටුට්සි ජාතිකයන්ගේ මූලාරම්භය පිළිබඳ සාවද්‍ය තොරතුරු පළ කරමින් ඔවුනොවුන් අතර හේදය දියුණු කිරීම පිළිබඳ සාකච්ඡා කරනවා.

දර්ශනය 02

40 දශකයේ ශ්‍රී ලංකාව

නිදහස ලැබීමේ කතාව - යටත්විජිත පාලනය අවසන් කිරීම වෙනුවෙන් ඒකාබද්ධ ජන ව්‍යාපාරයක් ශ්‍රී ලංකාව තුළ නොතිබුණු බව පෙන්වා දෙනවා. නමුත් ශ්‍රී ලාංකිකයන්ට ඉන්දියාවේ ප්‍රබල නිදහස් අරගලය පිළිබඳ විශාල ප්‍රසාදයක් තිබුණා.

දර්ශනය 03

50 දශකයේ ශ්‍රී ලංකාව

ස්වභාෂා 'සිංහල පමණයි' පනතේ කතාව - නිදහස ලබා වසර අටකට පසුව, භාෂාව මත ශ්‍රී ලංකාව දෙකඩ වූ ආකාරය කියාපායි. රාජ්‍ය භාෂා පනත, සිංහල භාෂාව ශ්‍රී ලංකාවේ රාජ්‍ය භාෂාව බවට පත් කළා වගේම, දෙමළ ජනගහනය රටේ දෙවන පන්තිය බවට පත්කළා.

දර්ශනය 04

32 දශකයේ රුවන්ඩාව

පිටුවහල් කිරීමේ කතාව - 1960 දශකයේ දී බෙල්ජියන් ජාතිකයන් රුවන්ඩාවෙන් ඉවත් ව යෑමත්, ටුවිසි ජාතිකයන්ට විරුද්ධව ඇති වූ කැරලි පිළිබඳවත් සාකච්ඡා කරනවා. 85% වූ හුටු ජනගහනය, මෙතෙක් බෙල්ජියන් ජාතිකයන්ගේ ආරක්ෂාව ලද, පාලක පන්තිය වූ ටුවිසිවරුන්ට එරෙහි වූ අතර ඔවුන්ව රටෙන් පළවා හැරියා.

දර්ශනය 05

70 සහ 80 දශකයේ ශ්‍රී ලංකාව

තරුණ කැරලිවල කතාව - වසර 19ක පරතරය තුළ ශ්‍රී ලංකාවේ ඇති වූ මාක්ස්වාදී තරුණ කැරලි ද්විත්වය පිළිබඳ කතා කරනවා. මෙයින් පළමුවැන්න 1971 කැරැල්ල වූ අතර, එය සියලුම පොලිස් ස්ථානවලට පහර දීමේ මෙහෙයුමක් අසාර්ථක වීමෙන් ව්‍යර්ථ වුණා. **භීෂණ සමය** නමින් හැඳින්වෙන දෙවන කැරැල්ල එවක ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුව විසින් ඉතා දරුණු ලෙස මර්දනය කෙරුණා.

දර්ශනය 06

90 දශකයේ රුවන්ඩාව

වර්ගසංහාරයේ කතාව ටුවිසිවරුන්ගේ පළවා හැරීමෙන් වසර 60කට පසු සිදු වුණු, ඇස් ඉදිරියේ මිලියන ගණනක් මිනිසුන් සමූල ඝාතනයට ලක් වූ දින 100ක වර්ගසංහාරය හෙළිදරව් කරනවා.

දෙවන අංකය

විවාහය, ලිංගිකත්වය සහ ආදරය

මේ ජවනිකාව රචනාකාරී හා ශ්‍රී ලංකාවේ 1930 දශකයේ පරම්පරාවට ආදරය, විවාහය හා ලිංගිකත්වය පිළිබඳ ඇති මතකය, අත්දැකීම් හා දෘෂ්ටිවාදයන් නිරූපණය කරනවා. මෙය පවුල පමණක් නොවේ, මංගල යුවල පවා ඒ මොහොතේ හඳුනා ගන්න සාම්ප්‍රදායික මංගල උත්සවයක් නිරූපණය කෙරෙන දෙබස් රහිත හාසෝත්පාදක රංගයක්. විවාහය පවුලේ වගකීමක් වීම, දේපළවල වැදගත්කම, ලිංගිකත්වය පිළිබඳ අනවබෝධය සහ අමුත්තෙක් සමඟ සම්ප සම්බන්ධයක් ආරම්භ කිරීමේ දී ඇතිවන අභියෝග ආදී කාරණා මේ ජවනිකාව හාසාජනක ජවනිකාවක් බවට පත් කළා.

වා දි ක ළ
බේ දා ග ත්
ක තා නො ක ළ

රටවල් දෙකක
 සම්මුඛ සාකච්ඡා ඇසුරින්
 දුරස්ථ ව සිට නාට්‍යයක්
 නිර්මාණය කිරීම, දින 6ක් වැනි
 සුළු කාලයක පුහුණු වීම් කිරීම
 වැනි අභියෝග රැසක් අතරින් ඉතා
 වේගයෙන් නාට්‍යයක් ගොඩනැ-
 ගීමට සිදු වූ නිසා නාට්‍ය දෙස
 නැවත හැරී බැලීමට
 කාලයක් තිබුණේ
 නැහැ. නාට්‍යය
 අවසන් වුණාම
 තමයි, අධ්‍යක්ෂ-
 වරියට මේ
 ජවනිකා තුනේ
 ස ම තු ලි ත තා ව
 වෘන්දයට හා
 නාට්‍යයේ අත්දැ-
 කීමට බලපෑ
 ආකාරය දෙස හැරී
 බලන්න අවකාශය
 ලැබුණේ.

"අපි නිර්මාණය කරන්න එළඹුණු නාට්‍යය දිනා ආපහු හැරලා බලද්දී ඒ වටා හැදිලා තියන ශක්තිමත් සම්බන්ධතා දැක්කම මට පැහැදිලි වුණා නොදැනුවත්වම වගේ මේ නාට්‍යයේ ජවනිකා අතර තියන සමතුලිතභාවය නිසා කලාකරුවන් අතර වඩාත් ගැඹුරු හුවමාරුවක් සිදුවීමට පදනම වැටුණු බව.

පළමුවෙනි ජවනිකාව තමයි ලොකුම අභියෝගය වුණු, වැඩියෙන්ම ගැටුණු අවකාශය. අපිට රැකගන්නට සිදු වු, අපිට නිතරම නිවැරදි ව තේරුම්ගන්න බැරි වුණු, අපි කතිකා කරගත්තු, අපිට අභියෝගයක් වුණු සහ අවසානයේ සම්මුතියකට ඇවිත් එකඟ වුනු ඉතිහාසයත් එක්ක - වචනත් එක්ක, දේශ-පාලනය එක්ක, සිද්ධි සහ තවත් සුවිශේෂී දේවල් එක්ක ගණුදෙනු කලා. ඉති-හාසය, අපි කවුද, අපි ආවේ කොහෙන්ද කියන දේවල් එක්ක ගණුදෙනු කරන මේ කොටස, අපි එකිනෙකාට හඳුනාගන්න ලැබුණු සහ එකට එක් කරපු අව-ස්ථාවක්. අපේ පුහුණුවීම් කාලයෙන් 70%ක් පමණ මේ කොටස නිර්මාණය කරන්න වැය කෙරුණා.

ඊට සාපේක්ෂ ව ගත්තම දෙවැනි කොටස හරිම නිදහස්, හරියට පාක් එකක ඇවිදිනවා වගේ. ඒකෙ තිබුණේ ආදරය ගැන, ඒක නිර්මාණය වුණේ සිනහව සහ වචනයෙන් කතා නොවුණු අන්‍යෝන්‍ය තේරුම්ගැනීමක් එක්ක. ඒ හරහා අපි එකි-නෙකාට අපේ හදවත්වලින් වගේම ශරීරවලින් ද සම්බන්ධ කලා. ඒ හරහා අපි බෙදාගත්ත භාසා සහ අත්දැකීම් අපිව ප්‍රමෝදයට පත්කලා.

තුන්වන කොටස ඉතාමත් අමුතු, වියුක්ත අවකාශයක්. එය වෙන් කොට තිබුණේ, නම් කරන්න බැරි, අපි දැකපු, අත්දැකපු නැත්නම් අපිට උරුම වුණු දේවල්වලට. ඒක නැවත නැවතත් මිනිසා මුහුණ දෙන බේදනීය ඉරණම සහ එකිනෙකාට හානි කරගනිමින් එකිනෙකා විනාසකරගන්න මනුෂ්‍ය වර්ගයාට ඇති තේරුම්ගත නොහැකි හැකියාව පිළිබඳ අප්‍රකාශිත අත්දැකීමක්. මේ බව ඇතුලාන්තයෙන්ම පිළිගැනීමෙන් අපිට හැකියාව ලැබුණා මේ තත්ත්වය ඔස්සේ අනෙකා සමඟ සම්බන්ධ වීමට.

මේ ආකාරයට මේ නාට්‍යය, සැබෑ ජීවිතයේ වගේම, ආකාර තුනකින් මේ කලා ශිල්පීන්ව එක තැනකට ගෙනාවා. ඉතිහාසය සහ අපි කිව යුතු කතා හරහා, වචන-නියක්වත් නොමැති ව අපිව එකට බැඳ තබන ආදරය සහ සිනහව ගෙන එන සැහැල්ලුව හරහා වගේම සෘජුව ආමන්ත්‍රණය කරන්නට නොහැකි තරම් අඳුරු දේ අපි හැමෝගේම සිත්වල තිබෙනවා යන්න පිළිගැනීමත් හරහා එසේ සිදුවුණා.

මේ කණ්ඩායමේ ශිල්පීන් අතර මෙතරම් ගැඹුරු සම්බන්ධයක් ඇතිවීමට හේතු වූයේ මේ විවාදාත්මක දේ, බෙදාගත් දේ හා අප්‍රකාශිත ව තැබීමට වඩාත් සුදුසු යැයි සිතූ දේ අතර වූ මේ සමතුලිතතාවයයි.”

රුවන්ති ද විකේරා

DCS අධ්‍යක්ෂ

මේ ආකාරයට මේ කලාකරුවන් තේරුම් ගන්නා මෙවැනි නාට්‍ය නිෂ්පාදනයකදී නාට්‍යයේ අන්තර්ගතය වගේම එකිනෙකා අතර සම්බන්ධය, සහානුකම්පාව සහ සහයෝගීත්ව ව්‍යාපෘතියක ස්වභාවයේ සහ හැඩයේ ඇති වෙනස්වීමේ ගුණය පිළිබඳ අවබෝධය වැදගත් බව. මෙවැනි නිර්වචනය කිරීමට දුෂ්කර දේවල් තමයි මේ නාට්‍යයේ ජීවත්විය නිර්මාණය කළේ වගේම නාට්‍යයෙන් ඔබ්බට මේ කලාකරුවන්ගේ එකමුතුව ගොඩනැගුවේ.

● කණ්ඩායම් දෙක දෙරටේ ඉතිහාසය තුළින් ගමන් කිරීමෙන් අනතුරුව පවුලක් මෙන් එකතු වී...

සමාජිකී සටහන

DCS රුවන්ඩා - ශ්‍රී ලංකා සහයෝගීත්ව නාට්‍යයේ ආරම්භය සිදු වන්නේ 2015 දී ස්ටේෂස් නාට්‍ය කණ්ඩායමේ සහ මණ්ඩලීය ප්‍රසාංගික කලා ආයතනයේ නිර්මාණ අධ්‍යක්ෂ-වරයන් දෙදෙනාගේ සරළ කතාබහෙන්. ඒ ප්‍රචාලිත කතාබහ ජාත්‍යන්තර සහයෝගීත්ව නාට්‍යයක් දක්වා දුරදිග ගියා. ඒ අනුව කිසි දිනෙක හමු නොවූ රටවල් දෙකක කණ්ඩායම් දෙකක් දෙරටේ වැඩිහිටියන්ගේ මතකය ඇසුරෙන් දින 6කින් නාට්‍යයක් නිර්මාණය කළා. කෙසේ වෙතත්, මේ නාට්‍ය පරිපූර්ණ නාට්‍යයක් බවට පත්වන්නේ 2016 වර්ෂයේදී ය. ඒ වනතෙක් වසරක් මුළුල්ලේ කණ්ඩායම් දෙකේ සහයෝගීත්වයේත්, ඉතිහාස දෙක යා කරමින් හා සම්පවෙමින් මේ නාට්‍යය විවිධ පර්යේෂණාත්මක දෘෂ්ටිකෝණවලින් සංවර්ධනය වුණා. ඒ කාලය අතර මේ නළු කණ්ඩායම් දෙක දෙරටේ ඉතිහාසය විමසුවා. බොහෝ සාකච්ඡා කළා. අත්වැරදීම් සිද්ධි වුණා. සමාව ඉල්ලුවා... නැවත නැගී සිටියා. එකිනෙකාගේ පෞද්ගලික මතවාද, දෘෂ්ටිවාදයන්, පුරුදු අනෙකා වෙනුවෙන් වෙනස් කර ගත්තා. මේ නාට්‍යය වෙනුවෙන් දෙරටේ ම කලාකරුවන් තම කලාව හා ජීවිතය ගලපාගත්තා.

ඒ අනුව, **DCS රුවන්ඩා - ශ්‍රී ලංකා සහයෝගීත්ව නාට්‍යය** හුදෙක් සහයෝගීත්ව නාට්‍යයක් පමණක් නොවේ. එය පුද්ගලයන් වශයෙන් රුවන්ඩා හා ශ්‍රී ලංකා කලාකරුවන් එකට එක්කිරීමක්. ඉතිහාසය වශයෙන් රුවන්ඩාව හා ශ්‍රී ලංකාව එකට එක් කිරීමක්.

DCS රුවන්ඩා - ශ්‍රී ලංකා සහයෝගීත්ව නාට්‍යය සංඛේතවත් කරන්නේ, සහයෝගීත්වයේ සැබෑ අරුතයි.

© ස්වේච්ඡා නියෝජිත ගැරන්ටි ලිපිපත, 2020

මෙම අධ්‍යයන ගොනුව ස්වේච්ඡා නියෝජිත කණ්ඩායමේ 'Artist Research - Archiving and Documentation' නම් ව්‍යාපෘතියේ කොටසක් ලෙස සම්පාදනය වූවකි.

ස්වේච්ඡා නියෝජිත කණ්ඩායම වසර දෙකක් පුරාවට කළ නිෂ්පාදන ක්‍රියාවලීන් විශ්ලේෂණය හරහා කලා භාවිතයේ නියුතු කලා ශිල්පීන් ඔවුන්ගේම නිර්මාණයන් ක්‍රමවත් හා විවාරාත්මක විශ්ලේෂණයට භාජනය කිරීම මෙම ව්‍යාපෘතිය හරහා සිදුවිය. මේ දශකය නම් ශ්‍රී ලංකාවේ සිවිල් යුද්ධය නිම වූ වසරේ සිට එළැඹි දස වසරයි (2009 සිට 2019 දක්වා).

ප්‍රකාශනයට පත්කිරීමේ අවධියේ මෙවැනි අධ්‍යයන ගොනු දාසයක් සිංහල, දෙමළ සහ ඉංග්‍රීසි යන භාෂාවන්ගෙන් නිම විය. කලා ශිල්පීන් විසින් පර්යේෂණකොට රචනා කරන ලද මේ සෑම අධ්‍යයන ගොනුවක්ම මෙම නිෂ්පාදන බිහි වූ සමාජ-දේශපාලනික සන්දර්භ වටපිටාවන් විභාග කරන අතර එම ක්‍රියාවලීන් තුළදී කරන ලද නිර්මාණාත්මක තීරණ විශ්ලේෂණය කරයි. මේ ප්‍රයත්නයේම අංගයක් ලෙස ඊට සමගාමී විධියේ පට මාලාවක්ද නිර්මාණය කරන ලදී. මෙම පර්යේෂණ ව්‍යාපෘතිය හරහා නිෂ්පාදනය කරන ලද සියලුම සම්පත් www.stages.lk වෙබ් අඩවිය හරහා ඔබට ලබාගත හැක.

අධ්‍යයන ගොනු

සංස්කරණය (ලිඛිත): රුවන්ති ද චිකේරා

සංස්කරණය (වීඩියෝ): මලින් සුලාර

භාෂා සංස්කරණය: නිපුණ ශාරදා පතිරගේ (සිං), කිං රත්නම් (දෙ)

රචනය: රුවන්ති ද චිකේරා, පෙමන්ති ප්‍රනාන්දු, ජයම්පති ගුරුගේ, නදී කම්මැල්ලවීර, නිපුණ ශාරදා පතිරගේ, පියුම් විජේසුන්දර, නලින් ලුසේනා

පිටු සැලසුම්: මල්ෂානි දෙල්ගහපිටිය, රජිත පවිත්‍ර මධුභාෂ

සෝදුපත් බැලීම සහ භාෂා සංස්කරණය: ආශා අබේකෝන්, හිනාන් ද චිකේරා, පෙමන්ති ප්‍රනාන්දු, යු.ඩී.ආර්.වී.කේ.ගුණසිංහ, ට්‍රෙසි හොල්සින්ගර්, අරචින්ද ජයසේකර, නදී කම්මැල්ලවීර, නිපුණ ශාරදා පතිරගේ, සුදේශ්නා රත්මුතුගල, කිං රත්නම්, තිලකා සුභසිංහ.

සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: ප්‍රසාද් අලුත්වත්ත, ඩේවිඩ් කොටරල්, සංජය චිත්තලීගොඩ, රජිත පවිත්‍ර මධුභාෂ, වෙනුර නවෝදී, දෙශාන් තෙන්නකෝන්

සැලසුම් සහය: කියාස් අහමඩ්, මල්ෂානි දෙල්ගහපිටිය, ජහින් හර්ශන.

පර්යේෂණ සහය: කෞෂලයා ආටිගල, නලින් ලුසේනා, රජිත පවිත්‍ර මධුභාෂ, අකලංක ප්‍රනාශ්වර, දිනුෂිකා සෙනෙවිරත්න

පරිවර්තනය: හිරණ්‍යදා දේවසිරි (සිං/ඉං), අරන්දි ජයසේකර (සිං/ඉං), මනුලි ලවනසා (සිං/ඉං), ලිහිණි නිලවීර (සිං/ඉං), පිනාදනී පරමේශ්වරම් (දෙ), ශාමලා වේදනායගම් (දෙ), පියුම් විජේසුන්දර (ඉං), හිමංසි දෙහිගම (සි)

කැමරාකරණය: වෙනුර නවෝදී, කිං රත්නම්, ප්‍රමිල සමරකෝන්, කසුන් උක්වත්ත

වෙබ් අඩවි නිර්මාණය: රන්සක ගල්මන්ගොඩ

කළමනාකරණය: මල්ෂානි දෙල්ගහපිටිය, මහේෂ් ලක්මාල්

ස්වේපස් නාට්‍ය කණ්ඩායම
අධ්‍යයන ගොනු

DCS දශක හතක ශ්‍රී ලංකාව

රචනය : රුවන්ති දි වික්‍රේරා, නිපුණි ශාරදා පතිරගේ
සහය: අකලංක ප්‍රනාශ්වර
සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: වෙනුර නවෝදී

DCS Girls at Checkpoints

රචනය : පියුම් විජේසුන්දර
සහය: අකලංක ප්‍රනාශ්වර
සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: වෙනුර නවෝදී

DCS ස්වයංකථන

රචනය : රුවන්ති දි වික්‍රේරා
සහය: පෙමන්ති ප්‍රනාන්දු
සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: දෙශාන් තෙන්නකෝන්

DCS රුවන්ධා - ශ්‍රී ලංකා සහයෝගීත්ව නිර්මාණය

රචනය : නිපුණි ශාරදා පතිරගේ
සහය: අකලංක ප්‍රනාශ්වර
සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: ප්‍රසාද් අලුත්වත්ත

ශ්‍රීස් යකා

රචනය: රුවන්ති දි වික්‍රේරා, පෙමන්ති ප්‍රනාන්දු
සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: දෙශාන් තෙන්නකෝන්

කළුමාලි : වැඩිහිටියන්ට සුරංගනා කතාවක්

රචනය: රුවන්ති දි විකේරා, හදි කම්මැල්ලවීර
සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: දෙශාන් තෙන්නකෝන්

Love and Other Objects

රචනය: ජයම්පති ගුරුගේ
සහය: හලින් ලසේනා
සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: වෙනුර නවෝදී

Ovaryactingæ

රචනය : පියුම් විජේසුන්දර
සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: වෙනුර නවෝදී

Passing Stage ව්‍යාපෘතිය

රචනය: රුවන්ති දි විකේරා
සහය: කෞෂලයා ආටිගල, රජිත පවිත්‍ර මධුහාෂ
සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: සංජය චිත්තලීගොඩ, රජිත පවිත්‍ර මධුහාෂ

කිරියානු ස්වයංකථන

රචනය: ජයම්පති ගුරුගේ
සහය: හලින් ලසේනා
සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: දෙශාන් තෙන්නකෝන්

The Certificate

රචනය: රුවන්ති දි විකේරා
සහය: අකලංක ප්‍රභාශ්වර
සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: සංජය චිත්තලීගොඩ

Thought Curfew

රචනය: පියුම් විජේසුන්දර

සහය: අකලංක ප්‍රනාශ්වර

සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: ඩේවිඩ් කොටරල්

Walking Path - වචන නැති නාට්‍යයක්

රචනය: ජයම්පති ගුරුගේ

සහය: නලින් ලක්ෂ්‍යා

සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: ප්‍රසාද් අලුත්වත්ත

ස්වේඡස් කලා ශිල්පී පුහුණු වැඩමුළුව

රචනය: නලින් ලක්ෂ්‍යා

සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: ප්‍රසාද් අලුත්වත්ත

Stages Junior Ensemble

රචනය: පියුම් විජේසුන්දර

සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: ප්‍රසාද් අලුත්වත්ත

ස්වේඡස් ජ්‍යෙෂ්ඨ වෘත්ත පාඨමාලාව

රචනය: ජයම්පති ගුරුගේ

සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: ප්‍රසාද් අලුත්වත්ත

DEAR අධ්‍යයන ගොනුව
CHILDREN
SINCERELY

RWANDA-SRI LANKA COLLABORATION

stages
theatre
group